BÍLÁ SMĚS

listopad

2019

Slovo šéfredaktorky

TAKŽE,
podzimky už jsou za námi, což je podle mě škoda, protože bych na ně nejraději jela ještě jednou. Ale čekají nás i další podzimní akce jako třeba drakiáda, tak doufám že se vás tam ukáže co nejvíc.
Všechny, co přispěli do téhle směsi bych tímto chtěla moc moc pochválit, jelikož tahle bílá směs má rekordních 20 stránek! Takže vám přeji příjemné počteníčko a pohodově strávený zbytek podzimu, protože zima už je za dveřmi.

Poci

(Omlouvám se za to, že je poslední dobou snížená kvalita titulní stránky. O prázdninách mi větrák rozbil notebook.)

.

Slovo vedoucí

Poslední měsíc jsem měla pořádně skautsky nabitý. Začalo to výpravou se Sasankami na konci září, kde jsem mimo jiné navštívila Kovozoo, a nebo jsem zapalovala oheň uprostřed noci.
Dále jsem na začátku října jela daleko na sever (nebo zas tak daleko ne?), do Nového Města nad Metují na Poradní skálu, kde jsem se potkala se spoustu dalších skautů a skautek, kteří vedou světlušky, vlčata nebo benjamínky.
Následně jsem s Kopretinami navštívila Kyjov, kde jsem si vyzkoušela dračák a noční hru dvě noci po sobě.
A nakonec jsem samozřejmě nemohla chybět ani na podzimkách, když už nás tam bylo tolik, kde jsem poznala krásy Moravské Chrastové, stihla si zlomit nohu a zvrtnout kotník a rychle se zase uzdravit, být starostkou 5. kraje a pak prohrát další volby a ujít strašně moc kilometrů (ZÁŘÍ!).
Přeju vám, aby i vaše víkendy a dny byly příjemně nabité a plné zážitků, i když to nemusí být zrovna čistě „skautské“, ale věřím, že skautsky žijete i mimo „skaut“.
A taky nezapomeňte někdy odpočívat a jen tak si pořádně oddechnout 😊

Sheia

Tento měsíc se můžeme těšit na…

9. 11. – Drakiáda
30. 11. – Družinové akce

Oslavenci

1. 11. Kája F., Holub a Sléza
3. 11. Kámo
6. 11. Peťa
12. 11. Valentýnka
14. 11. Locika
27. 11. Zoe

Drakiáda 9. 11. pro všechny

A máme tu zase listopad, což znamená jen jediné – přichází na řadu drakiáda! Vydáme se pravděpodobně na Stránskou skálu a rozhodně nebudeme jen pouštět draky! A pokud nebude foukat pořádný vítr, tak se nebojte – nudit se určitě nebudeme.

Sraz: v sobotu 9. 11. v 9:00 u brány ke klubovně

S sebou: draky, teplé oblečení, svačinu a pití, tužku a papír, uzlovačku, šátek, KPZ

Návrat: tentýž den ve 12:00 tamtéž

Na všechny se těším!
Sheia (731 840 255)

Registrace 2020 - POZOR NOVÝ ÚČET

Roční registrace stojí 800 Kč. Pro sourozence ve středisku máme slevu – druhý sourozenec platí už jen 550 Kč (a každý další opět 550 Kč). Příspěvek se vybírá do konce kalendářního roku 31.12.2019 a platí na celý rok 2020. Pokud začnete chodit do skautu v září, platí se 400 Kč za první pololetí (září–leden), a potom už normálně v prosinci 800 Kč na další rok. V tomto příspěvku je zahrnuto i úrazové pojištění na skautských akcích a skautský časopis.

Platba registrace se provádí na NOVÝ střediskový bankovní účet: 2501635249/2010. Do poznámky platby napište jméno, příjmení a oddíl registrované osoby. Jako variabilní symbol napište číslo oddílu a datum narození člena (např.: pro 30.DBO, datum narození 16. února 2005 bude variabilní symbol 3016022005).

Děkujeme za včasné zaplacení!

Tábor 2020 – změna termínu a omezená kapacita

Určitě se to k vám už dostalo, ale ještě pro jistotu: **termín tábora 2020 se přesouvá na druhý turnus, bude tedy od soboty 25. 7. do soboty 8. 8. 2020.**
S tím se bohužel pojí menší nepříjemnost – tábor bude poprvé oficiálně kapacitně omezen.
Děkujeme moc všem, co projevili zájem zúčastnit se tábora 2020. Vzhledem k počtu odpovědí, k počtu vedoucích a ke kvalitě tábora jsme se s holkami domluvily, že na tábor budeme moct vzít 40 dětí pod 15 let (což je stejný počet dětí, jako loni). V oddíle máme ovšem více dětí, proto je bohužel možné, že i když odevzdáte přihlášku, tak nebudeme moci Vaši dceru vzít.
V případě, že přihlášek bude více, tak přihlédneme k docházce za celý rok (na všechny druhy akcí a schůzky), k věku (minimálně ukončená 2. třída) a v nejzazším případě i k délce členství ve skautu.

Přihlášky proto budeme přijímat do konce března 2020 (pošleme v průběhu ledna) a pravděpodobně cca do týdne bychom Vám daly potom vědět, zda můžete s táborem počítat, případně jestli jste náhradníci.
Minimální docházka tedy letos stanovená není, ale na čím víc akcích budete, tím bude tábor jistější.
Moc nás mrzí, že si takto musíme stanovit kapacitu a nejraději bychom vzaly na tábor všechny, co se přihlásí. Tábor ale pak ztrácí na kvalitě a oproti loňsku nás bude ve vedení o polovinu méně. Děkujeme za pochopení :-)

Poradní skála 2019

Poradní skála je celostátní setkání pro všechny vedoucí (tedy od rádců až po klidně vedoucí středisek) působící u nejmladší věkové kategorie Junáka – u světlušek a vlčat, ale i benjamínků.
Akce má dlouholetou tradici, poprvé se uskutečnila již v roce 1994. Setkání se koná ve dvouletém intervalu a střídá se s Elixírem, který je zaměřený na vedoucí skautů a skautek.
Letos se Poradní skála konala na základní škole v Novém Městě nad Metují. Program byl pěkně nabitý, bylo pro nás připravenou spoustu vzdělávacích a inspirativních bloků, diskuzí, a ve volných chvílích jsme mohli využít prostorů čajovny či herny, kde jsme si mohli zahrát spoustu deskových her. Nechyběla ani interaktivní prohlídka města a zábavná rozhodovací hra, kde jsme zachraňovali princeznu. Já jsem se zúčastnila programů, kde jsem se lépe seznámila se symbolickým rámcem světlušek – Lucinkou a kouzelnou lucernou, programu týkajícího se mezilidských konfliktů a také nové idey světlušek a vlčat. Je to super akce, protože se tam seznámíte se spoustu lidmi, načerpáte inspiraci a uvidíte, jak vypadá skauting i mimo váš oddíl. Dokonce jsem se tam potkala i se skauty, které jsem už znala z vůdcáků – měla jsem z toho velkou radost, protože je vždycky ráda vidím.
I když je to podobná akce, tak se to v porovnání s Elixírem přeci jen docela lišilo – přeci jen je to zaměřené na úplně jinou věkovou kategorii. Obě akce byly ale super a já doporučuju každému, počínaje od rádců, aby si někdy vyzkoušel na podobnou akci jet!

Sheia

Střediskový sněm – 6.10.

Milí :),
v neděli proběhl střediskový sněm, kde se zvolilo nové vedení střediska. Vedoucím budu teďka na následující tři roky já a zástupce mi bude dělat Simona Vyšatová.
Do střediskové rady byli zvoleni: Jakub Trávníček, Tomáš Sládek, Blanka Adlerová, Libor Brzobohatý, Vilém Řiháček, Marunka Pekárková, Kateřina Janásková.
Součást revizní komise jsou: Peter Green, Dáda Dadulka Levíčková, Jakub Hovězák
Delegáti na sněm: okresní - Simona Vyšatová, krajský - Kuba Dvořák, Válný sněm - Katka Jurakova.
Přikládám číslo na sebe: 776060124.

Těší se na společné tvoření Káťa

Co, že se to stalo? Taky tomu moc nerozumíte? Jednotlivé funkce o kterých píše Káťa slyšíte poprvé? Tak i proto jsme se rozhodli, že vám teď v dalších číslech vysvětlíme, co že jednotliví zástupci pro nás dělají a proč je potřebujeme a proč jsou pro nás důležití.

vaše Šmako

Táborová kronika

Rok 1218 (středa 3. 7.)
Dnes jsme měli zdravovědu. Ráno jsme spali a potom se vzbudili a vedoucí byli pryč. Nasnídali jsme se a potom jsme šli někam hledat vedoucí, kteří byli zranění. Bylo to super. Odpoledne jsme nosili na hlavě ešusy s vodou. Potom jsme se rozdělili do skupinek a pletli si copy.

Ichtové

Rok 1219 (čtvrtek 4. 7.)
Tento rok před námi ležely dva problémy:
Drak a bitva. A tak jsme se rozdělili.
Naši mladší se vydali na výpravu za drakem a jeho pokladem. Aby je drak nevyčuchal, maskovali se pomocí květinových věnců a při spolupráci s né zcela úspěšným drakobijcem/loupežníkem úspěšně okradli draka. Když se drak v noci probral, naštval se a chtěl všechny sežrat, avšak díky jeho slabosti pro sladké byl pro děti ujednán mír.
Starší se vydali na dlouhou pouť do bitvy. Na cestě je čekalo mnoho rozhodnutí, které ovlivnily jejich finanční stav. To se však mohlo změnit při bitvě, kde střelný prach byl opravdu výhodou. Každý rod hrdě hájil své pozice označené vlajkou a vrhla se vstříc boji. Když bylo po všem, přišla cesta zpět, která trvala až do dalšího roku…

Ichtové

Družinová okénka

Sedmikrásky – co se dělo na schůzkách?

Za uplynulý měsíc jsme se seznámily s novou holčičkou Nelou. Holky ji vzaly do kolektivu a je spokojená. Jelikož se chceme navzájem více poznat, připravujeme si pro druhé programy, kde ukazujeme, co nás baví. Už jsme měly, program Lily a Holuba, které si udělaly hru na vtipné názvy housenek a červíků. Dále Barča, Čižík, Maky si udělaly vesmírný program, kterým nás provázel mimozemšťan. Holky se dozvěděly, jak funguje vesmír a co v něm najdeme. Poslední schůzku před podzimními prázdninami měla Verča s Nelou, které udělaly zábavnou hru po Bílendě. A co nás bude čekat další měsíc? Se, dovíte příště ☺

Kopretiny – družinková výprava

V pátek jsme se setkali na Zvonařce ve složení: Ponožka, Locika, Kačka, Narnie, Sandra, Klárka, Sheia, Poppy a Léňa. Co se dělo v autobuse asi ani nestojí za řeč, prostě jsme si povídaly a snažily jsme se olíznout si nos a tak. Klubovna od nádraží nebyla moc vzdálená, a tak jsme byly již za chvíli ubytované a vybalené v klubovně. Daly jsme si večeři a Locika měla své legendární tousty s kečupem (ale byly zapečené…:D). Poté jsme šly hrát do parku hry. Nejdříve jsme se rozdělily do dvou týmů a musely jsme běhat do domečku druhé skupiny a sfoukávat jim svíčky. Nakonec vyhrál Narniin tým. Poté přišla druhá hra. úkolem bylo co nejrychleji proběhnout opičí dráhu s hořící svíčkou - vyhrála Klárka. Další hra byla klasická pikaná, při které se ztratila uzlovačka. Zní to asi zvláštně, ale opravdu se nám to povedlo. Uzlovačka se toho večera nenašla. Vrátily jsme se do klubovny a připravily jsme se ke spánku.

V noci nás probudila Sheia s tím, že unesli Kačku. Byly jsme rozespalé, a tak jsme se po delší době vykutálely ven, i když se to neobešlo bez připomínek ospalých skautek typu, že si poradí sama. Šly jsme do toho parku a uviděly jsme Popelku a Poci, jak chodí okolo stromu, kde byla přivázaná Kachna. Rozdělily jsme se do dvou skupinek a každá šla z jedné strany, že na ně naběhneme z různých směrů. To se ovšem trochu nepovedlo, ale i tak jsme Kačku zvládly osvobodit a mohly jsme jít spát.

Ráno jsme se pořádně rozcvičily před městkou hrou. Ta probíhala tak, že jsme byly rozděleny do dvojic a poté jsme dostaly mapky a musely jsme si zakreslit místa, kde se nachází lampy, na kterých jsou napsány úkoly. Plnění jsme musely natáčet a poté jsme si je navzájem ukazovaly. Mezi mé oblíbené výzvy patřilo

například tančení dešťového tance, získávání originálního předmětu nebo návštěva záchodků na pumpě.
V čas oběda jsme se opět setkaly v tom parku. Na oběd byly…….. TORTILY! Chudák Narnie, celé dopoledne na městské hře byla nucena poslouchat, jakou strašnou chuť mám na tortily, a pak je najednou máme na oběd.
Hra poté ještě chvíli pokračovala. S Narnie jsme sehnaly velkou krabici od televize, ve které jsme se poté vozily, chodily jsme v ní, naházely jsme do ní náš náklad, a tak. Po městské hře jsme z krabice nadělaly desku na dračák a než Narnie připravila hru, strávily jsme čas v chlapeckých sprchách, ve kterých byl stůl s židlemi. Po Dračáku, jsme se dozvěděly výsledky městské hry neboli boje o stroj času. Vyhrála Klárka se Sandrou, ovšem, stroj moc nefungoval, a tak jsme to nechaly na ráno.
Dále následoval program na zamyšlení - Buď jsme chodily venku a odpovídaly jsme si na otázky nebo jsme měly vevnitř zpětnou vazbu. Poté jsme společně probraly úkoly a byl opět čas jít spát.
V noci nás vzbudila zvláštní hudba. Když jsme se trochu rozkoukaly, spatřily jsme Léňu a Poppy, jak strnule stojí na místě v bílých hábitech. Po chvíli, kdy jediný zvuk byla ta hudba, obě sborově řekly: „Vítejte v Egyptě!“ Každá z nás byla postupně předvolána před faraona, který seděl v naší zasedačce v klučičích sprchách. Beze slov nám přikázal vypít nápoj, který nechutnal zrovna nejlépe. Postupně nás odvedly na dívčí záchody. Když jsme tam byly všechny, otevřely dveře od holčičích sprch a sdělily nám, že faraon řekl, že jsme zkoušku nezvládly a zavřely za námi dveře. Únikovka, ve kterou většina z nás tajně doufala, mohla začít.
Tentokrát nám to nezabralo tak dlouho, stihly jsme to pod limit, ale to neznamená, že tam nebylo pár nešikovných momentů. Tak třeba jsme se spálila o svíčku a šla jsem si to schladit pod umyvadlo, na kterém stál reprák s hudbou. Reproduktor z ničeho nic řekl: „Au, au!“ No, lekla jsem se tak moc, že jsem vrazila do Kačky, která držela svíčku a upustila ji na zem. Holky nám rychle přinesly boty. Poté tam ještě jednou začala hrát námi nazvaná „oslavná píseň“. Únikovou hru jsme zvládly tak akorát a mohly jsme jít zase spát.
Ráno nás čekala poslední hra - každá dostala jiné zadané místo, kam jsme měly dojít. Když jsme tam přišly, musely jsme se všechny navzájem najít, ale

mělo to menší háček-nemohly jsme se domlouvat. Díkybohu všechny napadlo dojít na náměstí, a tak jsme se opět všechny shledaly.
Byl oběd a už byl čas jet domů. Přišla ta málo oblíbená chvíle každé výpravy - loučení se. Tahle výprava byla opravdu skvělá!

Ponožka

Sasanky - výprava

Sraz byl na Dolním nádraží. Bylo nás šest a s vedoucími devět. Nastoupily jsme do vlaku, který byl přecpaný k prasknutí, takže jsme skoro celou dobu stály na schodech. Vlakem jsme jely asi hodinu a půl do Otrokovic . Tam jsme dostaly první úkol - jít do obchodu a podle seznamu nakoupit věci. Měly jsme na to dvacet minut a 600 Kč.
Byly jsme rozděleny na dva týmy a oba dva týmy to stihly. Pak jsme si všichni zahráli ninju a vydaly se na dlouhou cestu do naší klubovny. Když jsme dorazily ke klubovně byla už tma. Čekaly jsme na někoho, než nám přijde otevřít. Když nám odemčely tak jsme si rozdělaly spacáky, povečeřely polívky a na chvíli si odpočinuly. Potom jsme si šly zahrát ven buldočky. Po chvíli jsme to ale vzdaly protože spousta lidí padala, takže za chvíli skoro každého bolela hlava, ruka,noha nebo břicho. Tak jsme šli dovnitř, převlékly jsme se a vyčistily si zuby. Pak jsme zalezly do spacáků a Monča nám přečetla pohádku. Další den ráno jsme se nasnídaly a vyrazily na výlet.
Na nádraží byla fontánka, Burger se rozběhl a chtěl se dotknout rukou takových pramínků jenže mu to uklouzlo a projel se hezky po zádech po té mokré zemi. Za chvíli nám přijel vlak a jely jsme do Uherského Hradiště, kde jsme šly do parku. Holky nám daly obálky a řekly nám, že máme ve třičtvrtě na dvě být na nějakém náměstí a že je to čas, který máme strávit se svojí skupinkou. V obálkách byly úkoly, které můžeme a nemusíme plnit. My jsme se holkami pokusily všechny úkoly splnit. Tento čas jsme si opravdu hodně užily. Nakonec jsme se dostaly včas na náměstí. Pak jsme se vydaly městem zpátky, a nakonec jsme šly do Kovozoo. Tam jsme našly obří pneumatiky, na kterých jsme hrály na honěnou. Pak jsme šly zpátky na nádraží a jely zpět do Otrokovic.
Když jsme došly na klubovnu šly jsme spát. Jakmile Monča skončila pohádku, řekla, že si máme vzít spacáky a karimatky a jít ven. Před klubovnou nám dala obálku, kde bylo napsané, co máme dělat a taky stan.

Asi ve čtvrt na jednu ráno nás vzbudily vedoucí tím, že nám začaly mlátit na stan a pouštěly písničku z hororu. Kája nás zahnala do malé místnosti, která měl asi 1x 2 metry. Na zdi byly nalepené šifry, jenomže jsme měly problém některé z nich vyluštit, takže nám vedoucí daly rozluštění. Zjistily jsme, že jsme v zajetí lidoupalovačů, kteří nás chtějí upálit. Jediná možnost, jak se zachránit byla najít smlouvu. Po zaznění zvonu jsme se vydaly ji hledat. Na zemi byly šipky po kterých jsme šly a na skříni bylo například napsáno: „Otevři“. Tak jsme skříň otevřely a vybafla z ní Monča. Jenomže nepočítala s tím, že začneme křičet a utečeme pryč. Měla nám ukázat místnost, ve které byla smlouva. My jsme si pak cestu ale našly samy. Smlouva byla nalepená na velké tabuli, za kterou jsme čekaly, že je někdo schovaný. Když ta nejstatečnější z nás vešla dovnitř tak se ostatním zabouchly dveře, ale smlouvu jsme pak naštěstí získaly. Šly jsme zpět do místnosti, ve které jsme byly na začátku. Vedoucí si nás braly jednu po druhé, zavazovaly nám oči a odvedly nás k ohništi. Tam nás přivázaly k židlím, ale musely jsme hodit smlouvu do ohně. Nakonec se nám podařilo vyváznout a šly jsme spát.
Ráno jsme si po snídani sbalily krosny a vydaly se na vlakové nádraží. Odtud jsme jely do Brna.

Rose a Fialka

Sedmikrásky – co se dělo na schůzkách?

Za uplynulý měsíc jsme se seznámily s novou holčičkou Nelou. Holky ji vzaly do kolektivu a je spokojená. Jelikož se chceme navzájem více poznat, připravujeme si pro druhé programy, kde ukazujeme, co nás baví. Už jsme měly, program Lily a Holuba, které si udělaly hru na vtipné názvy housenek a červíků. Dále Barča, Čižík, Maky si udělaly vesmírný program, kterým nás provázel mimozemšťan. Holky se dozvěděly, jak funguje vesmír a co v něm najdeme. Poslední schůzku před podzimními prázdninami měla Verča s Nelou, které udělaly zábavnou hru po Bílendě. A co nás bude čekat další měsíc? Se, dovíte příště ☺

Konvalinky

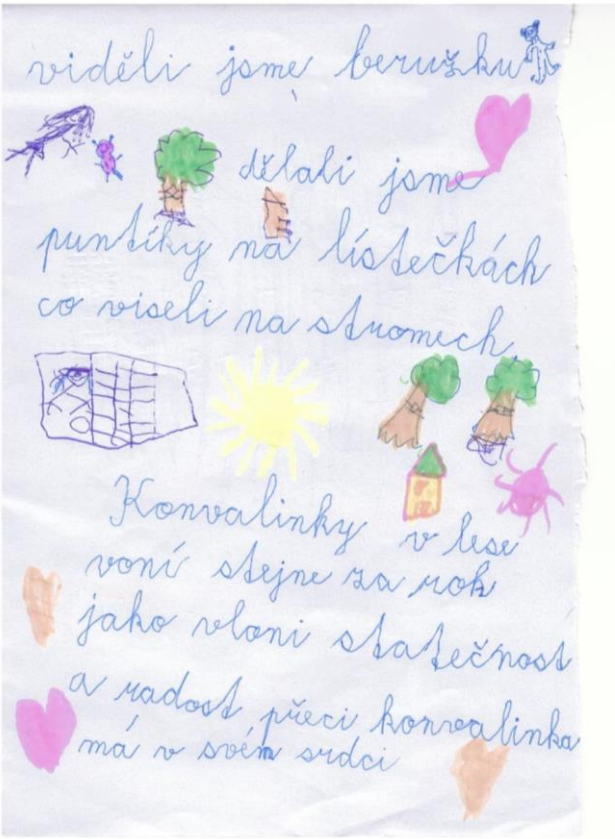

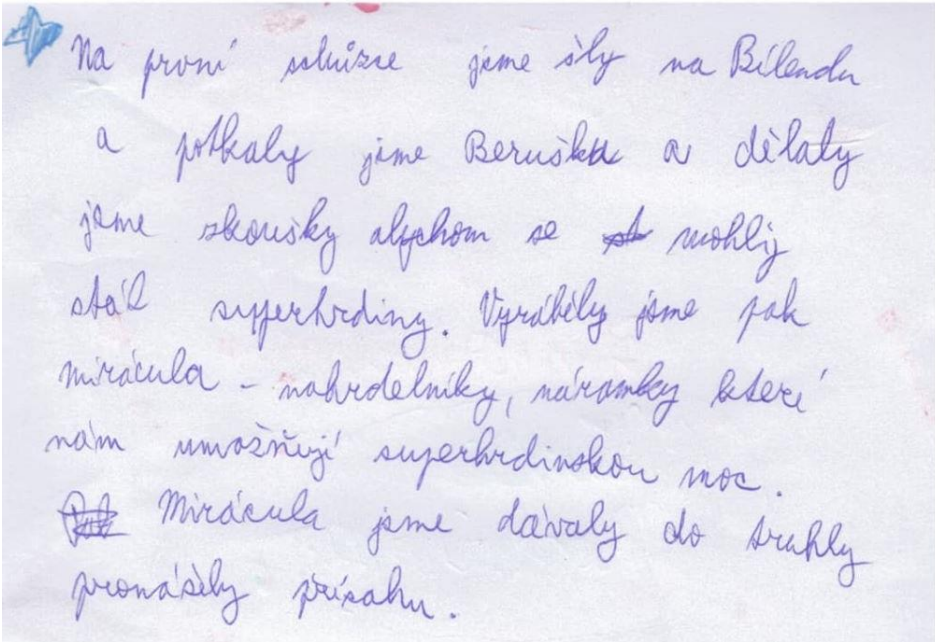

Na první schůzce jsme šly na Bílenda a potkaly jsme Beruškti a dělaly jsme zkoušky abychom se ~~sta~~ mohly stát superhrdiny. Vyráběly jsme pak mirácula - náhrdelníky, náramky které nám umožňují superhrdinskou moc. ~~Pak~~ Mirácula jsme dávaly do truhly pronášely přísahu.

Bledulky

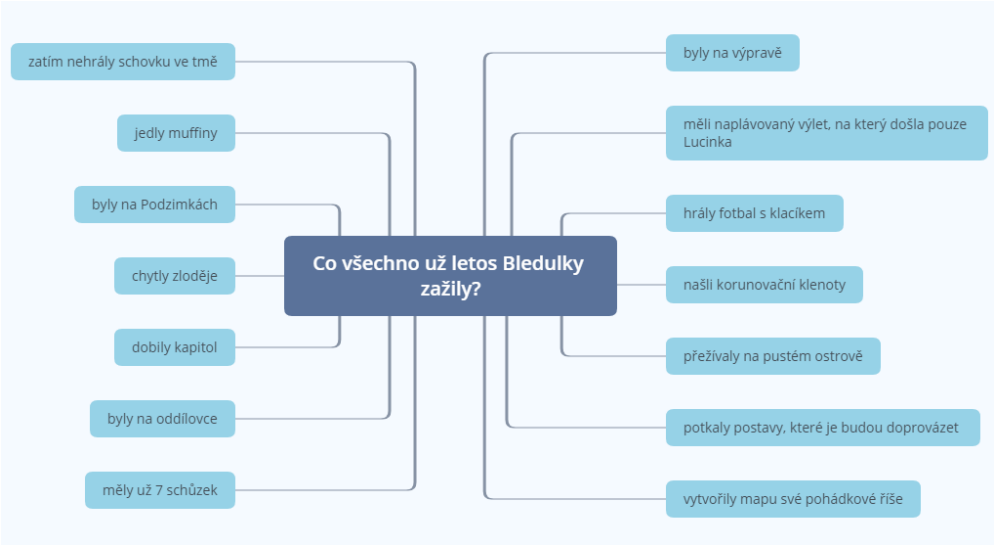

Výprava z pohledu vedoucí

Zdravím,

Celkem pravidelně si v bílé směsi můžete přečíst článek jakožto zpětnou vazbu na nějakou výpravu, výlet, či podzimky, ovšem vždy je to z pohledu účastníků, tak mě napadlo, že bych mohla napsat článek, jak taková výprava vypadá z pohledu vedoucích a co se jim honí hlavou.

Celá výprava začíná dávno předtím, než se o ní děti dozví a to tím, že se musí vybrat termín, místo a začít plánovat program. Ale teď už k částem, u kterých jsou přítomny děti. Jako první je sraz a odjezd, dle mého nejvíce stresující část. Do poslední chvíle nevíte, zda pojede dětí osm nebo jen tři, zda nenastoupíte do špatného autobusu? Jestli jste nezapomněli něco doma? Nebo někdo nezapomněl spacák? Za mě, jakmile už dojedete na místo, máte zajištěnou základnu, ať už se stane cokoli tak to do té neděle nějak doklepete. Pátek je pro vedení na výpravách ve znamení pohodičky. Děti si jen vybalí věci, všichni si společně snědí jídlo, které mají z domu, zahrají se jedna či dvě jednodušší hry a jde se spát. Ovšem v noci to přijde. Už si vám někdy dítě stěžovalo, že přijelo z výpravy nevyspalé?

Tak si teď představte, že ty noční hry musí někdo přichystat a k tomu tak, aby tím nikoho nevzbudil, takže si hezky přivstaneme a doufáme, že tato námaha bude stát za to. Když je po noční hře jste tak unavení, že je vám vcelku jedno jak dopadla, jdete spát s vědomím, že za dvě hodiny musíte znovu vstávat, abyste rozmístily stanoviště na městskou hru. Po většinu výpravy máte z něčeho větší či menší strach Doufáte, že holky budou spát co nejdéle, že hra zabere tolik času, kolik jste si naplánovaly, že se jídlo bude dát jíst, že se nic nerozbije, ale jakmile už jedete autobusem domů daly byste cokoli zato, aby byl znova pátek a mohly jste to celé prožít znovu.

(ano, každá výprava je jiná, toto byl popis té naší, taky platí: jaký si to uděláš, takový to máš)

Popelka

Podzimky roku 2019

Akce, na kterou jsem se těšila celý rok. A myslím, že můžu být spokojená.
V pátek jsme se všichni setkali na Židenickém nádraží. Nastoupily jsme do vlaku, směr Moravská Chrastová. Byli jsme roztroušení přes celý vlak, jako obvykle. Jely jsme jen kousek za Brno, a cesta utekla opravdu rychle.
Dorazily jsme ke škole a seřadily jsme se podle věkových kategorií a postupně jsme po skupinách našeho věku byli provázeni po škole. Starší měli pokoj o patro výš než ostatní, kteří spali v celkem malé tělocvičně. Daly nám čas se vybalit a nachystat si večeři. Po jídle jsme se teple oblékli a vyšli jsme na trávník před školu, kde jsme se rozdělovali do teamů, ve kterých jsme měli cestovat do Kapitolu. Skupiny byli náhodně losované, což bylo dle mého fakt super. Skupin bylo sedm. Poté se šlo spát.
Druhého dne jsme se nachystali na výlet dlouhý 20 km. Po cestě jsme si zahráli vlajkovanou, ve které jsme si vytrhávali ocásky a snažili jsme si uchránit naše lístky na oběd do jídelního vagónu v expresu do kapitolu. Následovala vydatná bitva v listí. Poté jsme se najedli chlebů s mazadly a pokračovali dále. Po cestě se k nám připojily Konvalinky, které přijely až v sobotu. Dorazili jsme do školy a následoval rozdělený program na starší a mladší. Mladší měli debatu o bezpečnosti na internetu a starší se rozdělili do skupin a psali články na stejné téma, akorát psal každý team pro jiného vydavatele, takže někdo byl redaktorem bulváru, někdo nezávislých novin a někdo byl zase prestižní Kapitolský deník. Poté jsme si příspěvky navzájem přednesli, a ještě si popovídali o fake news a tak.
V neděli jsme měli menší městskou hru, ve které jsme hledali vedoucí podle bodů na mapě a plnili jsme různé úkoly jako cvičení básně, přenášení klád nebo plnění kvízu. Měli jsme k tomu natáčet reportáž a z nejlepších záznamů nám poté Matěj sestříhal úžasné vido, ale o tom až později. Po hře bylo jídlo a po jídle následoval larp, který zabral celé odpoledne. Každý dostal kartičku, do které napsal své jméno, a na kartičce byla tabulka. Na tabulce bylo vždycky číslo kraje a čísla úkolů, které se v tom daném kraji plnili. Cestovali jsme po škole za pomocí mašinky Jury, jinak jsme nemohli, leda bychom se stali starosty kraje. V každém kraji se plnilo pět úkolů, a též ses mohl stát starostou, místostarostou nebo členem v tom kraji. Také jste se mohli dostat do Kapitolu. Do večeře jsme měli čas stát se součásti některého

z krajů nebo členem Kapitolu. V kraji jsme potom vyslali kluka a holku do Hladových her. Ti se museli odebrat na trénink. Poté byla večeře. Po guláši započali již samotné Hladové hry. Nejdříve nám zástupci z teamů vždy předvedly krátké vystoupení. Nejlepší představení obdrželo obvaz, který se jim měl hodit do souboje. Přesunuli jsme se ven. Stoupli jsme si okolo hranice, která označovala kruh. V kruhu byli rozmístěni bojovníci. Po pokynu ke startu mezi sebou začali bojovat. Získávali meče, štít, obvazy neboli život navíc a podobně. Sekali se až do posledního muže, ovšem první hra trvala opravdu krátce, a tak se hrála ještě jedna a poté si už mohl zahrát kdokoli z přihlížejících. Opět byl čas jít po celém dni spát.
V pondělí ráno nás čekal další, ovšem o hodně kratší výlet. Oznámili nám, že se rádci našich družin přidali ke Kapitolu a na výlet jsme šli bez nich. Na výletě jsme po cestě hráli hru, při které jsme na dané slovo museli udělat určitou věc, aby si nás Kapitolští nevšimli, a tak jsme si lehali na zem uprostřed silnice nebo jsme zůstali stát na místě jako sochy. V první hře bylo za úkol nejstaršího z týmu zahrabat do listí, aby nešel vůbec vidět. Byla to zábava, i když se teda celkem špatně dýchalo. Poté jsme se zastavili na větším volném plácku a hráli jsme buldočky. Došli jsme opět do školy a bylo jídlo. Po jídle nás čekala hra, kterou si pro nás připravili speciálně rádci. Předvolali vždy jednoho zástupce ze skupiny a museli jsme pokleknout. Řekli nám, že jsme se provinili a odvedli nás do školy, kde nás zamkli s Matějem do místnosti, která představovala nápravný ústav. Zbytek lidí se k nám musel dostat a osvobodit nás. My jsme mezitím hledali a luštili šifry, ovšem nemohli jsme se spolu bavit a museli jsme se držet dva metry od sebe. V šifrách byli většinou užitečné informace o tom, co máme dělat, až se dostaneme ven, anebo se zde psali méně užitečné informace o tom, že venku svítí slunce a tak. Bylo to skvělý, protože jsme dostali dokonce i nárok na hudbu nebo jsme měli

povolené dvě minuty zábavy ve formě videí zkus se nesmát. Poté se však ozvala rána, já se otočila a najednou u dveří místo Matěje stojí Jirka. Za chvíli se tma nahrnuli úplně všichni. Podle informací z šifer jsme usoudili, že máme jít na hřiště, obklíčit je, rozdělit je a obejmout je. Mysleli jsme si to dobře a všechno jsme zvládli, i když to chvilku trvalo. Pak nám vedení dalo čas do večeře připravit si vystoupení na tradiční soutěž JUNÁK MÁ TALENT.
Na večeři byli famózní tortily, s chutí jsme je snědli a poté už se připravila jídelna na Junáka. Junáka moderovala Lenička s Poppy a porotci byli Veverka, Jirka, Dáda a Google. Ovšem ještě před začátkem samotné soutěže jsme se podívali na slíbené video sestřihů nejlepších momentů z našich nedělních reportážích a skvěle jsme se všichni pobavili. Soutěž byla skvělá jako každý rok. Vítězi se nakonec stali Aspik, Adam a Franta, gratuluji a děkuji kluci, dlouho jsem se tak nenasmála.
Úterý - den odjezdu. Nechtělo se mi to ani vyslovovat nahlas. Ráno jsme měli další městkou hru po našich skupinkách. Všichni jsme obdrželi papírek s úkoly, které jsme měli plnit. Hru jsme si měli spíše užít a myslím, že náš tým tu podmínku splnil. Úkoly mě opravdu bavily, hlavně napodobování obrazů a imitace vedoucích. Ve škole jsme se potom sbalili, naobědvali jsme se a šli jsme ještě hrát hry na hřiště, dělat zpětnou vazbu a čekat na starší, kteří ještě zůstali v šatně. Po zpětné vazbě jsme si zahráli buldočky, a poté si lidé od dvanácti výš mohli zahrát kafe a naši vymyšlenou hru. Kafe jsme si pak zahráli ještě s rádci, kteří dorazili a hráli jsme poté i píšťalku. A pak už nám nezbylo nic jiného než vyrazit na vlak.

Tenhle článek píšu zhruba týden po podzimkách a při těch všech vzpomínkách se pořád směji a těším se zase za rok!

Ponožka

RUBÍNI DRUŽINA SNŮ

Jiřina	+ SLUŠNÁ CÍLEVEDOMÁ — MOC NA MOBILU HYSTERIKA	FOCENÍ 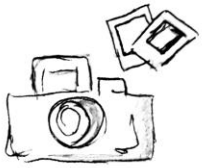
Havana	+ KREATIVNÍ LASKAVÁ — "TRDLO" MOC NECHÁPE	KRESLENÍ 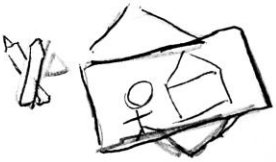
Jelen (Ellen)	+ STYLOVÁ V POHO — UZAVŘENÁ POMSTY CHTIVÁ	SKATE

OCEŇTE NEPROFFESIONALITU

Píší - Ponika, Locika, Kačka
Kreslí - Kačka

1.

Rypouš

KWK!

\+
"EKOLOG"
SKROMNÝ

\-
NENAŽRÁN
IGNORANT
/FLEGMATIK

KYTARA

Štěpán

\+
CHYTRÝ
VTIPNÝ

\-
LÍNÝ
DRZÝ

FILMY

Špenát

\+
PŘÁTELSKÝ
NÁPOMOCNÝ

\-
TROCHU
MIMO
OSPALÝ
(FURT)

PING
PONG

SKAUT

Ikea Poikočilova
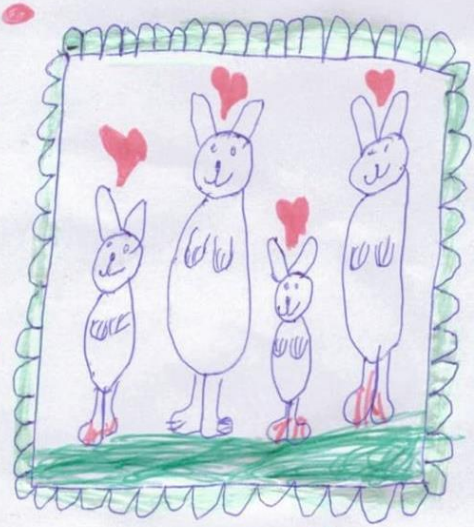
Verča Rockárová